

[Reedtz-Thott.]

rimeligt, at den revision af jagtloven, som nu forestår, denne lille ændring i jagtloven, som landbrugsministeren har foreslået, påkalder almindelig interesse både hos jægerne i almindelighed og hos de organisationer, som samler de danske jægere.

Det er bemærkelsesværdigt, synes jeg, at jagten har udviklet sig til noget, som mange i dette land kan nyde godt af, samtidig med at vildtbestanden faktisk gennem årene har været stor og voksende. Det er en ting, hvormed Danmark adskiller sig fra de fleste andre med os ligestillede lande, og det forpligter os til at medvirke til en god jagtlovgivning. Jeg tror, det er rigtigt, når det siges af jagtorganisationernes folk i dette land, at de i andre lande misunder os den jagtlovgivning, vi har. Dette skal ikke forstås sådan, at vi ikke fra konservativ side er villige til at medvirke til gennemførelse af de ændringer, som den højtærede landbrugsminister har foreslået, tværtimod. Vi er glade for den højtærede landbrugsministers løfte om, at vi på et eller andet tidspunkt ret snart skal have nedsat en kommission til at gennemgå jagtlovens øvrige paragraffer med en eventuel forbedring for øje.

I denne forbindelse vil jeg gerne straks sige et par ord om vildtstatistikken, som de to foregående ærede ordførere har beskæftiget sig med. Jeg erkender, at det var med nogen irritation, jeg de første år satte mig til at skrive på jagtkortet, når jeg skulle have et nyt til den 1. april, hvad jeg havde skudt året forud. Dels kunne man ikke rigtig huske det, dels syntes man ikke, det kom andre ved. Men efter at have talt med vore jagtkonsulenter og forstået, hvad de kan få ud af denne vildtstatistik, må jeg foreløbig holde for, at den bør vi søge at bevare. Vi kan måske nok sige, at jagtkortene ikke udfyldes helt nøjagtigt, nogle skriver for meget, andre for lidt, men der er måske alligevel en tendens i statistikken fra år til år, den tegner et billede, som kan hjælpe med til at se resultaterne af den vildtpleje, der drives under den jagtlovgivning, vi har. Jeg har også forstået, at det er den højtærede landbrugsministers mening, siden denne vildtstatistik nu foreslås lovfæstet.

Dette lovforslag er jo i øvrigt som al

jagtlovgivning i virkeligheden en beskyttelseslovgivning. I de første paragraffer drejer det sig om beskyttelse af mennesker og i de sidste om beskyttelse af dyrene, af vildtet. Om det første vil jeg gerne sige, at vi finder det helt rimeligt, at man nu sætter den lovpligtige ansvarsforsikring op. Vi har i de senere år en del gange læst om ulykker forårsaget ved jagt, og det må være helt rimeligt, at de folk, der vil gå på jagt, gennem afgiften på jagtkortet tvinges til at tegne en ordentlig forsikring. Men trods alt er forsikringen jo noget, der kommer bagefter, når ulykkerne er sket, og man bør nok, måske ikke nu, men senere, tage spørgsmålet op om tvungne jagtprøver for dem, der skal have jagtkort, og måske også gennem en udvidelse af jagtpolitiet søge at forhindre, at der overhovedet sker ulykker, eller i hvert fald drage omsorg for, at der sker så få ulykker som muligt.

En anden vigtig ting i denne forbindelse er det, som gamle jægere vil kalde jagtkultur. Derved forstås, at den voksende jægergeneration uddannes i, hvad jagt betyder, hvad ansvaret ved at gå på jagt betyder. Det kan ske dels gennem den opdragelse, de kan få derhjemme, men også gennem vore lokale jagtforeninger, gennem jagtblade og gennem det arbejde, jagtkonsulenterne udfører. Jeg tror nok, det skal understreges i forbindelse med den forsikringsforhøjelse, man nu ønsker, at disse andre ting må gå forud, for at det skal på længere sigt.

Det første punkt, det her drejer sig om, er beskyttelsen af vildtet, i særlig grad det fredede vildt. Her har man foreslået nogle bestemmelser, der i særlig grad tager sigte på at fjerne fristelsen for konservatorerne til at modtage vildt, der er fredet, fordi nogle på den måde kan tjene en ulovlig skilling. Det vil vi naturligvis gerne medvirke til på enhver praktisk måde, men vi må på den anden side sørge for, at der ikke sker indgrib i den lovlige og anstændige forretning, som disse konservatorer driver ikke alene til egen fornøjelse, men simpelt hen fordi der nu engang er brug for så mange udstoppede fugle til undervisningsbrug, til museer o. lign. I denne forbindelse er spørgsmålet om, hvad man kan kalde for vildt, blevet rejst. Er vildt alle dyr, alle fugle, småfugle, store fugle, eller har man,